

NAWĄTLENIE (3) *sb n*

D sg nawałt(e)niu (3).

Sł stp brak, Cn s.v. ustawę w czym ganię, Linde brak.

Oslabienie, pozbawienie znaczenia; derogatio Cn [czego] (3) : Ktore sądy odprawowac mamy [...] wykładow zadnych zobczych Praw nie przywodząc Ku nawałtleniu ktoregosz kolwiek Artikułu ActReg 44.

Szeregi: [»szkoda i nawałtlenie«: jakoby to barzo spospolitowane i zagęszczone kupowania i rozmaite zdobywania przez duchowne dóbr ziemskich i ślacheckich ku szkodzie R.P. i ku nawałtleniu jej obrony nie były przyczyną i okazyją. AktaSejmikPozn 1600/223.]

»abo wygubienie, abo nawałtlenie« (1): [Kallimach] nawałtleniał Krolá Ianá Olbrychtá ná takowe rzeczy/ ktore należały ábo ku wygubieniu/ ábo przynamniey ku nawałtleniu zacności łtanow [vel ad excidium, vel ad imminuendam ordinum dignitatem] ModrzBaz 21v.

»zniszczenie i nawałtlenie« (1): aby [...] PP. zapodaniem czyimkolwiek, tak zacnych, starożytnych, sławnych narodow przez wiele wiekow wzgodzie zsobą mięszkaiących ku zniszczeniu y nawałtleniu Chrzescianstwa nie spuszczeni miedzy sobą ActReg 149.

Synonim: oslabienie.

Cf NAWĄTLIĆ

ASt